

Цвѣта /Отишла при брата си/
Ела братко! Ела мили братко!
Изморенъ си?

Смиль /Като се дръпва/

Братъ ли казвашь?

Какъвъ братъ съмъ! Че си срамъ нѣмамъ

Азъ кривъ ли съмъ, като те отричамъ

Никола /Ядосанъ/

Хванете го и го отведете

Въ пусти гори на мечки и вълци

/Скачатъ нѣколцина. Ако въ това време
Нѣкой извиква: сѣнката-сѣнката!

Всички погледватъ къмъ моста. Обзема ги смуть и
щомъ виждатъ, че сѣнката пристѣпва като за-
почватъ да бѣгатъ. Първа избѣгва Цвѣта. И Никола
....., ама Смиль го хваща за скута.

Смиль А хии и ти ли? И ти ли ще бѣгашъ?

Никола Пустни ме, че ... Дявола те взема.

Смиль Ще потраешъ! Той за тебе иде.

Никола /Като се дърпа/ Пустни ме, бе!

/

/Тогава Смиль го хваща за гущата и го промушва
въ корема, като хвърля ножа до него/

Пристига Манолъ

Манолъ /Вато вижда Никола още живъ/

Ще рече за всичко тукъ се плаща!

Никола Мислѣхъ си, че наистина е лудъ

Инакъ азъ бѣхъ /превива се отъ мжка/

Манолъ Разбра ли, че мждри дѣла вършатъ

Понѣкога и лудитѣ. Че тѣ

Призвани сж въ часъ на помрачение

Свещенъ заветъ да изпълнятъ! Въвъ дългъ

Разбра ли че тукъ долу на земята

Не е изгубена всѣка правда!